

ПРОПОЗИЦІЇ

Міністерства оборони України

до проекту Закону України

“Про внесення змін до Закону України “Про військовий обов’язок і військову службу” щодо звільнення з військової служби у воєнний час військовослужбовців, які визнані тимчасово непридатними або обмежено придатними до військової служби та збереження грошового забезпечення до моменту звільнення таких осіб або до повернення (призначення) на посади військовослужбовців, яких було зараховано у розпорядження командирів”

Народні депутати України Гончаренко О.О., Климпуш-Цинцадзе І.О. та інші

реєстраційний номер 9301 від 15 травня 2023 р.

Перше читання.

1. Не підтримується.

2. Відповідно до змісту пояснювальної записки до проекту Закону метою його розроблення є забезпечення права на звільнення з військової служби під час дії воєнного стану тим військовослужбовцям, які визнанні військово-лікарськими комісіями обмежено придатними, а також збереження грошового забезпечення військовослужбовців на рівні, якому вони отримували до зарахування їх у розпорядження відповідних посадових осіб у зв’язку з лікуванням тощо, до моменту їх звільнення з військової служби або призначення на посади після перебування у зазначеному розпорядженні.

Слід зазначити, що Верховною Радою України прийнято Закон України “Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення окремих питань виконання військового обов’язку та проходження військової служби” від 21 березня 2023 року № 2995-ІХ, який за підписом Голови Верховної Ради України направлено до Президента України з метою його розгляду та подальшого підпису (далі – Закон № 2995-ІХ).

Міністерство оборони України спільно з Генеральним штабом Збройних Сил України приймало безпосередню участь в розробці та погодженні проекту Закону України, на основі якого було прийнято Закон № 2995-ІХ.

Передбачається, що з набранням чинності Законом України № 2995-ІХ будуть внесені зміни до статті 26 Закону України “Про військовий обов’язок і військову службу” (далі – Закон України), зокрема, шляхом розширення підстав звільнення з військової служби у запас під час дії правового режиму воєнного

ДОКУМЕНТ СЕДО
Сертифікат [5B77CE19CBV35C6404000001F3D0000A4A20000](#)
Підписувач [Резніков Олександр Юрійович](#)
Дійсний з [05.11.2021](#) по [05.11.2023](#)

Міністерство оборони України

220/6036 від 29.05.2023 15:57:37

стану тих військовослужбовців, яких визнано військово-лікарськими комісіями непридатними до військової служби з переоглядом через 6 – 12 місяців.

Тому, пропозиція щодо внесення змін до частин четвертої, п'ятої та шостої статті 26 Закону України в частині унормування аналогічних за змістом норм є повтором нормативних положень, визначених раніше прийнятим Законом № 2995-ІХ.

Включенням нової частини до статті 26 Закону України (дванадцятої) розробником певним чином пропонується розширити перелік підстав звільнення військовослужбовців з військової служби у випадку їх перебування у розпорядженні відповідних командирів (начальників).

Проте, по-перше, перелік підстав, за якими військовослужбовці звільняються з військової служби встановлено частинами другою – шостою статті 26 Закону України.

По-друге, за своїм змістом Закон України не містить термін “перебування у розпорядженні відповідних командирів (начальників)”, а тому, у разі його застосування у тексті Закону України, він потребуватиме законодавче визначеного чіткого окресленого спеціального поняття та/або логічного пов'язання з іншими частинами цього Закону.

По-третє, частина четверта статті 2 Закону України визначає, що порядок проходження військової служби, права та обов'язки військовослужбовців визначаються цим та іншими законами, відповідними положеннями про проходження військової служби, що затверджуються Президентом України, та іншими нормативно-правовими актами.

На виконання пункту 117 Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України, затвердженого Указом Президента України від 10 грудня 2008 року № 1153, у Збройних Силах України вживаються заходи щодо призначення на посади військовослужбовців, які перебувають у розпорядженні відповідних командирів (начальників), в якомога коротший строк (двомісячний строк), за винятком випадків зарахування у зазначене розпорядження, передбачених підпунктами 12 – 16 пункту 116 (без дотримання вимог щодо призначення на посади військовослужбовців, які перебувають у розпорядженні відповідних командирів (начальників), не пізніше ніж через два місяці з дня звільнення з попередньої посади) цього Положення, а саме:

“12) навчання військовослужбовців за денною формою у вищому навчальному закладі іншого військового формування – до закінчення навчання;

12¹) відсторонення військовослужбовця від посади під час досудового розслідування або судового провадження – до закінчення строку застосування такого заходу забезпечення кримінального провадження або до його скасування в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;

13) якщо стосовно військовослужбовців застосовано запобіжні заходи кримінального провадження у виді домашнього арешту або тримання під вартою

чи за вироком суду застосовані такі покарання, як арешт або тримання в дисциплінарному батальйоні, до скасування чи зміни запобіжного заходу або до винесення судом вироку чи відбування покарання;

14) якщо військовослужбовці відсутні понад десять діб, – до повернення військовослужбовців у військову частину (у разі неприйняття іншого рішення про даліше проходження ними військової служби) або до дня набрання чинності рішенням суду про визнання їх безвісно відсутніми чи оголошення померлими, або до дня набрання законної сили вироком суду, яким призначено покарання у виді позбавлення волі;

15) якщо військовослужбовці **перебувають на тривалому лікуванні у зв'язку з отриманим пораненням або хворобою, отриманою в особливий період**, чи у полоні, як заручники або інтерновані особи, - до їх повернення;

16) перебування у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку (шестирічного віку – за медичними показниками) – до закінчення відпустки по догляду за дитиною”.

Таким чином, включення запропонованої частини до Закону України призведе до суперечності смислового плану, коли наведені в тексті норми не узгоджуються одна з однією або взаємно виключаються.

Доповненням новою частиною восьмою статті 43 Закону України розробником пропонується визначити особливості виплати грошового забезпечення певній категорії військовослужбовців.

Проте, зазначена стаття визначає фінансове і матеріальне забезпечення заходів, пов'язаних з організацією військової служби і виконанням військового обов'язку та не є предметом правового регулювання виплати грошового забезпечення військовослужбовців.

Склад грошового забезпечення військовослужбовців визначається статтею 9 Закону України “Про соціальний та правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей”, його розміри – постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2017 року № 704 “Про грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб”, а порядок виплати грошового забезпечення – наказами Міністерства оборони України та інших центральних органів виконавчої влади, що мають у своєму підпорядкуванні утворені відповідно до законів України військові формування.

Довідково: Порядок виплати грошового забезпечення військовослужбовцям Збройних Сил України та деяким іншим особам затверджено наказом Міністерства оборони України від 07.06.2018 № 260, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 26 червня 2018 р. за № 745/32197.

Міністр оборони України

Олексій РЕЗНІКОВ